

Talibé - kind van de rekening

Door Joanne Hazendonk

Een paar turven hoog is 't jochie dat door de stoffige straten loopt, een leeg tomatenblik in z'n hand. Om door het raampje van een iets hogere auto te kijken moet hij op zijn tenen staan. Hoe oud hij is? Misschien 5 of 6 jaar of nog jonger? Bedelend loopt hij door de straten van Dakar (Senegal), steekt straten over zonder begeleiding, vragend om geld, rijst, suiker, koekjes. Een kind, kwetsbaar en klein...

Talibés worden ze genoemd, wat letterlijk 'leerling' of 'discipel' betekent. Volgens statistieken zijn er alleen al in Senegal rond de 50.000 talibés.

Geschiedenis

Toen Senegal een Franse kolonie was, bekeerden veel Senegalezen zich tot de Islam. In veel dorpen werd er in een 'daara' - een islamitische school - onderwijs uit de Koran gegeven aan jongens. De jongens woonden bij hun maraboe - geestelijk leider - en werkten op zijn land in ruil voor onderwijs. Af en toe moesten ze bedelen om nederigheid te leren. Door een agrarische crisis in de jaren '80 en '90 viel de opbrengst van het land weg en verhuisden veel daara's naar de steden. Het enige 'werk' dat de kinderen hier nog konden doen, was bedelen.

Leven van een talibé

Afhankelijk van de daara's waar deze jongens (van 3-14 jaar, of zelfs nog ouder) wonen, kunnen de leefomstandigheden slecht zijn. Vaak is er geen directe toegang

tot water om te douchen of hun kleding te wassen. Ze moeten hun eigen eten bij elkaar bedelen. Veel van deze kinderen lopen rond op blote voeten, omdat ze geen schoenen of slippers hebben. Hun voornaamste bezigheden zijn het leren van de Koran en het bedelen op straat. Sommige maraboes worden rijk over de rug van deze kinderen.

Wie geeft hun liefde?

Het doet me pijn als ik naar deze kinderen kijk. Zo ver weg van hun ouders en zonder enige bescherming. Weten de ouders wel hoe mooi hun zoon is, hoe slim, intelligent en grappig? Maar tegelijkertijd gehard - of verhard - door het leven. Het zijn kinderen met fysieke, emotionele en geestelijke levensbehoeften, zoals bijvoorbeeld goed eten en goede verzorging, liefde en aandacht, en bovenal Gods liefde. Op alle drie deze terreinen komen deze jongens drastisch te kort. Wie is er die hun liefde geeft, of die er voor zorgt dat ze naar een dokter kunnen? Wie is er die hun over Jezus vertelt?

"Sommige maraboes worden rijk over de rug van deze kinderen"

Foto: Daará-behuizing voor Talibés

Veldnieuws

Hoop

Maison de l'Espoir (Huis van Hoop) is een project in Dakar, dat onder andere met de talibés werkt. Zij bieden deze jongens hoop voor een toekomst door hen onderdak en onderwijs aan te bieden en bovenal hoop voor de eeuwige toekomst door uit te delen van Gods liefde en over Jezus te vertellen. Hun motto is: "Red hen die ten dode gegrepen zijn, wend u niet af van hen die ter slachting wankelen."

Colofon

No. 2, Apr.-Jun. 2017, jaargang 56

WEC Nieuws is een kwartaaluitgave van **St. WEC Nederland** Waalstraat 40 8303 DH Emmeloord.

Directie: Silvian en Tamar Hamstra en Kezia Schoonveld.

Eindredactie: Hans Frinsel

Giften met aangegeven bestemming worden, zonder aftrek van onkosten, aan het betreffende zendelingenproject overgemaakt. Het is mogelijk St. WEC Nederland testamentair te gedenken.

Bankrekening St. WEC Nederland: IBAN NL 98 ABNA 0426 839 536. Incassant nummer is NL12ZZZ564954390000

ANBI registratie St. WEC Nederland: no. 852153958.

Telefoon: (0527) 616 521
Mail: info@wec-nederland.org
Internet: www.wec-nederland.org
Facebook: WECNederland

In dit nummer o.a.

- Bridge of Hope - Cambodja
- Verborgten kinderen - Centraal Azië
- De Talibé - Kinderen in Senegal
- Volken - De Madurezen

NIEUWS

VAN WEC NEDERLAND

THEMA: VERBORGEN GROEPEN - KINDEREN VAN DE REKENING

Kinderen zijn een uiterst kwetsbare groep in veel samenlevingen en zeker in arme landen. Daarom verdienen zij onze speciale aandacht en prioriteit in onze zorg. Ze vormen ook een groep die heel ontvankelijk is voor het Evangelie. Ik las eens dat 80% van de christenen in hun kinderjaren de Here Jezus leert kennen. Dat is nóg een reden waarom kinderen in zendingswerk een prioriteit zouden moeten zijn. Maar bovenal: Christus benadrukte hoe ná zij aan Zijn hart lagen.

Door Hans Frinsel

Kinderen vormen een heel groot deel van de wereldbevolking en meestal zijn ze nadrukkelijk aanwezig. Ze houden doorgaans van contact, zijn onbeveng en open en ze willen graag op de foto! Toch zijn er ook verborgen groepen kinderen. Misschien wel meer dan we beseffen.

Er zijn kinderen die weinig gezien worden, omdat ze lange werkdagen maken op vuilnisbelten, in fabrieken of de kledingindustrie in arme landen. Zij krijgen de kans niet om lekker te spelen, naar school te gaan of te genieten van een kinderclub. En dat soort activiteiten zijn toch zaken waar een kind recht op heeft.

Er zijn kinderen die op andere manieren misbruikt worden, zoals kindsoldaten of bijvoorbeeld om te bedelen. Behalve dat dit kindermishandeling is, wordt deze kinderen ook de toegang tot een normale ontwikkeling en tot onderwijs ontnomen. Zo'n kind kan zich niet onbezorgd ont-

wikkelen, maar blijft ook verstoken van het Evangelie.

Van 2008 tot 2010 waren mijn vrouw en ik door WEC 'uitgeleend' aan KIMON, een organisatie voor kinderevangelisatie. We werkten met hun team in Guinée-Bissau aan een plan voor een zgn. Community Based Rehabilitation programma, dat moest voorzien in hulp aan gehandicapte kinderen op de plek waar zij wonen. Op die manier werd het mogelijk enkele honderden kinderen te helpen door hun ouders of verzorgers in te schakelen en middelen en instructie te geven voor de zorg van hun kind. Niet alleen haalt dit gehandicapte kinderen uit hun sociale isolement, het is ook een geweldig middel om de kinderen zelf én hun begeleiders met het Evangelie te bereiken.

Het project heeft soms te maken met gehandicapte kinderen die uit schaamte verborgen worden gehouden, of het gevaar lopen dat men ze laat 'verdwijnen'.

Zulke kinderen zijn heel letterlijk 'verborgen'. Door die kinderen via het project 'in kaart' te brengen, ontvangen ze automatisch een stuk bescherming.

Dove en doofstomme kinderen wordt bijvoorbeeld gebarentaal geleerd, en onderwijzers op scholen krijgen hier ook les in. Ze gaan nu naar school, maar 'horen' ook het Evangelie. Vorig jaar december bezocht ik een groepje van deze kinderen die met gebarentaal Bijbelstudie kregen. Zo wordt een verborgen groep ontdekt en bereikt. "Laat de kinderen tot Mij komen", beval Christus zijn discipelen. En dat is ook Zijn bevel aan ons.

In dit WEC nieuws introduceren we enkele projecten waarin WEC zendelingen met zulke 'verborgen' groepen kinderen werken. Bidt voor hen en de kinderen. En als het je raakt, raak dan betrokken!

Volken

Er leven ruim zeven miljoen Madoerezen in Indonesië. Zij zijn de op twee na grootste etnische groep in dat land. De meesten wonen op het eiland Madoera, dicht bij Oost-Java, waarheen ook veel Madoerezen gemigreerd zijn.

De Madoerezen

Ze wonen in hechte familie groepen en op Madoera leven zij van landbouw, met name rijst en tabak. Maar het eiland is niet vruchtbaar en weinigen leven alleen van die opbrengst. Velen zijn vissers, zeelui, fietstaxi chauffeur, of arbeider. De Madoerezen staan bekend als trots en hard, als gevaarlijke vijand, maar tegelijkertijd als loyale vriend. Ze staan ook bekend als harde werkers. Toch is het één van de armste groepen in Indonesië, omdat velen ongeschoold zijn.

De overgrote meerderheid van de Madoerezen, bijna 99,9%, is zeer toegewijd Soennitisch Moslim, maar goede en boze geesten spelen ook nog een grote rol in hun leven. Slechts 0,11% is Christen, waarvan 0,08% Evangelisch. Dat schetst direct de grote geestelijke nood van dit grotendeels onbereikte volk. Wel is er een Bijbel in het Madoerees en zijn er audio-bestanden met Bijbel verhalen en evangelisatiefilms in deze taal. De Madoerezen worden gevreesd en daarom door anderen, ook christenen, geschuwd. Wie gaat deze moeilijke uitdaging aan?

Bronnen: Joshua project; Operation World.

Hoop

Door Jonathan en Heleen Wolters

voor kinderen in Cambodja

De visie van Bridge of Hope in Cambodja is om kwetsbare en uitgebuite kinderen en hun families ware hoop en vrede te bieden, zoals in het geval van Savinn en Savenn.

Kinderen in crisis

Savinn (13) en Savenn (10) zijn de jongsten van vijf broers, die samen met hun ouders in Siem Reap woonden. Drie jaar geleden verongelukte hun vader op tragisch wijze, waardoor het gezin in een crisis belandde. In Cambodja zijn geen uitkeringen en na een tevergeefse worsteling om het hoofd boven water te houden, besloot de moeder Savinn en Savenn naar een weeshuis te brengen. Zelf ging ze samen met haar drie oudste zonen werk zoeken bij de Thaise grens.

Een jaar later lukte het haar om de twee weer uit het weeshuis te halen en huurde ze een kamertje in Siem Reap. Helaas kon ze opnieuw geen werk vinden, waardoor ze de huur niet kon betalen. De nood werd blijkbaar zo hoog dat ze vorig jaar februari besloot Savinn en Savenn te verlaten. Ze liet hen alleen achter in de gehuurde kamer. De huisbaas liet de jongens werken in ruil voor gratis wonen en twee maanden lang zorgden burens wat voor hen. Jongens in zo'n situatie zijn in Cambodja erg kwetsbaar en lopen een hoog risico op uitbuiting en misbruik.

Hoop

Het werd een onhoudbare situatie en de burens zochten contact met de 'Bridge of Hope'. Onze maatschappelijk werkers zijn er direct op bezoek gegaan en hebben de situatie in kaart gebracht. De twee jongens zijn vervolgens op school gekomen bij Bridge of Hope en kregen vervoer- en rijstondersteuning. In

Veldnieuws

april 2016 verhuisden de burens en trokken de jongens noodgedwongen in bij een oom en tante. Dat gezin woonde al met z'n zevenen op slechts 20 m² en nog twee jongens erbij leverde spanningen op. De maatschappelijk werkers adviseerden om er een kamer van 14 m² bij te bouwen.

Bridge of Hope en de lokale kerk waren bezig met deze schrijnende situatie. Zowel de kerk als alle medewerkers hebben van hun eigen geld bijgedragen aan de bouw van een extra kamer. De oom en tante hebben zelf het resterende deel betaald. Het hele gezin is in aanraking gekomen met Christenen en hoort over de hoop die Jezus geeft. Bid dat zij Hem leren kennen en dat de jongens mogen weten dat God hun vader wil zijn en hen nooit alleen zal laten.

Bridge of Hope reikt uit naar ruim 70 arme gezinnen waarvan de kinderen voorheen niet de mogelijkheid hadden om naar school te gaan. Ze moesten vaak werken en leefden grotendeels op straat waardoor ze gevaar liepen op uitbuiting of misbruik. De kinderen krijgen o.a. onderwijs, basis medische zorg en leren over hygiëne. We ondersteunen de ouders door o.a. coaching, voorlichting en spaargroepen. Bovenal delen we Jezus' hoop met hen en werken we nauw samen met de Cambodjaanse kerk die op zondag in ons gebouw samenkomt.

*Wilt u meer weten of betrokken zijn bij het werk van Bridge of Hope? Kijk op www.bridge-of-hope-cambodia.org of neem contact op met Jonathan en Heleen Wolters: wecc.projectleaderboh@gmail.com *

*De namen van de kinderen zijn gefingeerd om privacy redenen.

Veel onbereikte bevolkingsgroepen leven in landen die moeilijk toegankelijk zijn voor het Evangelie. Voor sommige groepen geldt dit dubbel: niet alleen leven ze in een moeilijk toegankelijk gebied, maar de groep is ook nog 'verborgen'. In een Centraal Aziatisch land werkt één van onze werkers onder kinderen die tot zo'n groep behoren. Zij vertelt ons iets over dat intensieve, maar mooie werk.

Verborgen kinderen

Door KB

Een bekende term in de zendingswereld is 'onbereikte groepen'. Dit zijn bevolkingsgroepen waar nog geen actief getuigenis van onze Here Jezus is. Ook in het land waar ik woon zijn nog veel van deze groepen.

Ik werk in een kindertehuis met de prachtige naam 'Huis van Liefde en Vrede'. Daar wonen ongeveer 180 kinderen die afgestaan zijn vanwege hun lichamelijke of geestelijke beperking. We willen hen in aanraking brengen met de ware liefde en vrede. Gehandicapten worden in deze samenleving, waar eer het hoogste goed is, vaak verborgen gehouden, in een kamertje opgesloten, in elk geval buiten het zicht van anderen. Men schaamt zich voor hen. Dat maakt het heel lastig om naar hen uit te reiken; het is een verborgen,

onbereikte groep. Maar dankzij het kindertehuis kan ik deze kinderen de liefde van Jezus laten zien. Er worden hier kinderen uit het hele land opgevangen, soms uit afgelegen dorpen of gevaarlijke gebieden waar ik of andere christenen moeilijk of niet naartoe kunnen gaan. Wat een prachtige kans! Een paar van deze kinderen wil ik graag even voorstellen:

De eerste is **Maya**, een meisje van ongeveer 5 of 6 jaar. Ze komt uit een afgelegen dorpje ongeveer 300 km bij ons tehuis vandaan. Een prachtig meisje, met een gulle lach. Ze begrijpt veel en luistert soms graag mee als ik Rebecca, een christelijke bewoonster, Bijbelverhalen vertel. De tweede is **Chaantie**, een tienermeisje.

Zij komt uit een gebied waar ik niet naartoe zou kunnen vanwege de onrust en het gevaar dat er is. Maar samen met haar broertje woont ze bij ons. Mijn **derde vriendin** woont al lang in het kindertehuis en ik weet niet precies hoe oud ze is of waar ze vandaan komt. Wel weet ik dat ze het heerlijk vindt als ik lokale christelijke kinderliedjes voor haar zing.

Ik ben dankbaar dat ik hun de liefde van Jezus elke dag mag laten zien.

Nieuw!

Cornerstone, het centrum voor interculturele training van WEC (in Beugen) begint na de zomer met een opleiding specifiek gericht op het uitreiken naar vluchtelingen en migranten.

Doorstep - Opleiding voor migranten en vluchtelingenwerk

Het nieuwe programma wordt gegeven in het Engels en biedt een brede, interne, full time opleiding van één jaar gericht op zowel persoonlijke geestelijke vorming, alsook het opdoen van interculturele vaardigheden. Het curriculum omvat theologie, Bijbelse vaardigheden, wereldgodsdiensten en interculturele communicatie. Daarnaast bezoekt men projecten in de regio en elders in Europa om praktische ervaring op te doen. De opleiding wordt aangeboden in samenwerking met Stichting Gave,

Al Massira en de in Duitsland gevestigde AWM – Akademie für Weltmission en biedt het behalen van het certificaat tot 'Integration Assistent' aan.

Naast de fulltime opleiding wordt ook de mogelijkheid geboden voor part time studenten om (een deel van) de cursus te doen op een aantal zaterdagen per jaar.

Voor meer informatie, zie www.doorsteptraining.com of mail: doorstep@cornerstonecollege.eu

Doorstep Training for migrant & refugee ministry